

Caracterizarea personajului Simina din opera Padureanca scrisa de Ioan Slavici

Personaj principal, multidimensional, dinamic.

Modalitati de caracterizare:

- caracterizare directa: portretai tacut de narator si de alte personaje, autocaracterizarea;
- caracterizare indirecta: prin propriile ganduri, simtiri si actiuni, prin comentariul naratorial; portret caracterologic; prin mediul in care traieste; prin monolog interior.

Personajul feminin central din nuvela nu iese de sub imperiul destinului, care, in proza lui Slavici, joaca rolul decisiv.

In proza romaneasca din secolul al XIX-lea personajul feminin este de multe ori schematic. Cu exceptia doamnei Ruxanda, din nuvela Alexandru Lapusneanul a lui Costache Negruzzi si, partial, a doamnei Chiajna din nuvela omonima a lui Al. Odobescu si a Cherei Duda, din romanul lui Nicolae Filimon, Ciocoi vechi si noi, aparitiile feminine sunt neconvingatoare. Cu proza lui Slavici, galeria personajului feminin romanesc devine, evident, complexa. Mara, Persida, Ana, Simina sunt personaje polivalente, greu de redus la o schema. Simina, personajul feminin central in Padureanca, nu iese de sub imperiul destinului care, in proza lui Slavici, joaca rolul decisiv.

Fiica unui taran sarac, Neacsu din Zambru, Simina pleaca impreuna cu tatal ei la seceris, la Curtici, pe pamanturile bogatului Busuioc. Busuioc este tatal lui Iorgovan, tanarul care o iubeste pe Simina. In viziunea lui Slavici, o iubire ca aceea intre Iorgovan si Simina este una interzisa. O stie in primul rand Iorgovan, o stie si Simina. Nu intamplator, atunci cand Iorgovan vine sa-i ia, pe ea si pe Neacsu, pentru seceris, fata incepe sa planga. Iubirea si teama se amesteca in lacrimile Siminei: "- Degeaba te uiti, grai dansa, ca nu-i nimeni acasa; si chiar daca ar fi, mie nu mi-e rusine sa plang. - Atunci de ce plangi? grai el apropiindu-se de dansa. Am venit eu ca sa te vad plangand?! - Mai stiu si eu de ce ai venit! raspunse ea asezandu-se si intorcand fata de la dansul".

Plecarea nehotarata spre Curtici din acel an amenintat de holera - tot semn al destinului -, se va dovedi ireversibila pentru personaje. Ajunsi la Curtici, Iorgovan si Simina dau frau liber pasiunii. Pentru Neacsu, alegerea Siminei e impotriva firii. Si fata pare a sti acest lucru dar nu se poate impotrivi iubirii. Indoiala din sufletul Siminei e magistral ilustrata de prozator: "N-a crezut Simina niciodata ca Iorgovan o va lua de nevasta, cel putin asa zicea, ca nu crede; acum insa, cand il vedea pe parintele ei atat de ingrijat, ea incepu a se teme ca tot o va lua Iorgovan si ar fi voit sa-i arate batranului ca n-ar fi o nenorocire pentru dansul, nici pentru dansa".

Saracia Siminei si bogatia lui Iorgovan sunt insa bariere pe care iubirea nu le poate trece. Pentru Simina, spre deosebire de Iorgovan, esecul in iubire nu inseamna sfarsitul. Nedorita dintru inceput

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

---

de batranul Busuioc, Simina nu accepta sa faca niciun compromis atunci cand, disperat de deruta lui Iorgovan, batranul hotaraste s-o peteasca. Surprinzator pentru Busuioc, Simina refuza cererea in casatorie. Racheala demnitatii fetei e motivata si de pierderea tatalui ei, Neacsu, rapus de holera care ar fi trebuit sa-i tina acasa. Refuzul Siminei de a se casatori cu Iorgovan doar pentru a vindeca disperarea batranului Busuioc, dovedeste exceptionala tarie de caracter a fetei. De altfel, personajele feminine ale lui Slavici au, toate, demnitate si o tarie de caracter uneori inaccesibile personajelor masculine.

Simina traieste esecul iubirii pentru Iorgovan cu superioara resemnare. Ea se stinge vazand cu ochii, dar isi pastreaza demnitatea. Stirea ca Iorgovan e pe moarte o determina sa revina in spatiul in care traise marele esec al iubirii. Disperarea ultimei imbratisari ii confirma fetei ca Iorgovan o iubise. De aceea Simina primeste moartea lui Iorgovan cu disperare de o clipa, inseni-nandu-se apoi: "Simina se indrepta, stete catva timp ca scoasa din fire, apoi se intoarse repede, se uita prin casa, se duse sa deschida usa si striga tare, dar cu glas asezat si deschis: - O lumanare!".

Durerea pierderii iubitului e substituita cu acceptarea destinului. Tragedia pierderii lui Iorgovan, drama Siminei, nu e rodul actiunii omului, ci decizia soartei. Ca in toate prozele lui Slavici, concepute pe o structura ce aminteste de tragedia clasica greaca, destinul e superior oricarei actiuni umane. Iar intelepciunea nascuta din suferinta e semnul prin care se incheie configurarea ca personaj a Siminei.